

אבא חלקיה מוריד גשמים

אבא חלקיה בן בנו של חוני המעגל היה,

וכשהיה העולם נצרך לגשמים היו החכמים משגרים אצלו, ובקש רחמים ויורדו גשמי
ס. פעם אחת נצרך העולם לגשמים.

שגרו אצלו שני תלמידי חכמים שיבקש רחמים. באו לביתו ולא מצאוהו.

הלכו אצלו לשדה ומצאוהו שהוא עוזר. נתנו לו שלום - ולא הסביר להם פניו.

לערב לקט עצים, והיה טעון העצים והמעדר על כתפו אחת וטליתו על כתפו שניה.

כל הדרך לא היה נועל מנעליו, פשהגיע למים נעל מנעליו.

פשהגיע לבין קוצים וברקנים הגביה בגדיו. פשהגיע לעיר יצאה אשתו פשהיא מקושטת,

וכשהגיע לביתו נכנסה אשתו תחלה, ואחר כך נכנס הוא, ואחר כך נכנסו החכמים.

ישב לסעד ולא אמר לחכמים: "באו וסעדו". פרס פת לתינוקות. לגדול נתן פרוסה אחת ולקטן – שתיים.

אמר אבא חלקיה לאשתו: יודע אני שלא באו אצלי החכמים אלא בשביל גשמים,

נעמד ונעלה לעליה ונבקש רחמים, אפשר שיתרצה הקדוש ברוך הוא ויורדו גשמים,

ולא נחזיק טובה לעצמנו. עלו לעליה. עמד הוא בזוית זו ואשתו בזוית זו ובקשו רחמים. קדם ועלה ענו
מצד זוית של אשתו.

כשיירד אמר להם: ברוך המקום שלא הצריך אתכם לאבא חלקיה. אמרו לו: יודעים אנו שהגשמים בזכותך
יורדו, אלא יפריש לנו מר דברים אלו שהם תמוהים לנו: מפני מה פשנתנו לה שלום לא הסברת לנו פנים?

אמר להם: שכיר יום הייתי ואמרתי: לא אתבטל. - מפני מה היית טעון העצים על כתף זו והטלית על כתף
אחרת? - טלית שאולה הייתה, על מנת כך השאילוה לי ועל מנת כך לא השאילוה לי. - מפני מה כל הדרך
לא נעלת מנעלים וכשהגעתי למים נעלת? - כל הדרך אני רואה, במים אין אני רואה. - מפני מה פשהגעתי
לקוצים וברקנים הגביה בגדיך?

- זה מעלה ארוכה וזה אין מעלה ארוכה. - מפני מה פשהגעתי לעיר יצאה אשתך מקושטת? - כדי שלא אתן
עיני באשה אחרת. - מפני מה נכנסה אשתך תחלה ואתה אחריה ואחר כך אנו נכנסנו? - משום שאין אתם
בדוקים לי. - כשישבת לסעד מפני מה לא אמרת לנו: "בואו וסעדו"? - משום שלא הייתה פתי מרבה
ואמרתי: אל תזיקו לי חכמים טובה בחנם. - מפני מה נתת לתינוק גדול פרוסה אחת ולקטן – שתיים?

- זה יושב בבית וזה – בבית המדרש. - מפני מה קדם ועלה הענו מצד זוית אשתך ואחר כך מצד זוית
שלך? - משום שהאשה מצויה בבית ונותנת פת לעני וקרובה הנאתו; ואני נותן מעות לעני ואין הנאתו
קרובה. [מסכת תענית דף כג]

- הצורך בגשם הוא חלק מעולם שאחרי החטא . בעולם לפני החטא- כולה משקה לפני שחת ה'. מים בשפע . אלא שיש חשש כבד שהאדם ייחס את זה לעצמו. ישתלט על זה וכו' . ולכן עוברים לעולם של גשם.
- הגשם יוצר תלות. קושי. תפילה. עד היום. אפילו עם התפלת המים, עדיין אנו תלויים ועמודים בגשם , וגם כעת.
- איך מורידים גשם. יש כאן סיפור משפחתי. הנכד של חוני המעגל.
- גשם הוא השפעה. השפעה של חיים. כיצד זוכים להשפעה הזו. הסיפור לוקח אותנו צעד אחר צעד אך מהכל עולה עקרון אחד. השמירה על החיים שניתנים לנו. כדי לזכות למתנה הזו אדם צריך לייקר את החיים שיש לו , את מתנת החיים ולא לבזבז אותה. כל תנועת חיים מזוהה כמשהו אלוהי.
- בגדול זה מקביל לשמירת הברית. בזבוז החיים. הכי גס זה זרע. יותר עדין זה כעס, שמירת הדיבור, שמירת הזמן. כשזה מבוזבז- אז הכל נוזל ואין גשמים. כל פעולותיו של אבא חלקיה הם כאלו. הוא מדויק.
- שמירת הזמן- שכיר יום
- שמירת הרכוש. ניצולו המלא. גם הוא רוצה שישתמשו בו.
- שמירת הראיה. תשומת הלב. איפה להשקיע מאמץ. ואיפה זה לא נצרך. נעליים. לדעת שמה להשתמש למה. לא להרוג ג'וק עם טנק. ניצול מירבי. מדויק.
- מה אפשר לתקן. מה מעלה ארוכה ומה לא מעלה ארוכה. להשמר מלקלקל משהו שאחר כך לא ניתן לתקן אותו. תמורת כאב. כאב חולף מול קלקול תמידי. סיפור מונית בנהריה.
- אשתו- שמירת הזוגיות. יוצאת לקראתו. לשמור על תשומת הלב והמחמאות לאשתי בלבד.
- שמירת ההשתייכות החברתית. מי אתם? אולי תבזבוז לי את הזמן, מהם הדיבורים שלכם וכו'
- שמירת הדימוי העצמי המדויק. שא תחזיקו לי טובה לחינם. זה לא אני באמת. לא רוצה למצוא חן בעיניכם סתם.
- תינוק- מי מתאמץ. מי נמצא בתהליך. צריך לחזק אותו.
- העני- לתת למישהו מה שהוא צריך. בצורה מהירה ומדויקת.
- סיכום. כמו יהלום שמסובבים לאט, כל מימדי שמירת החיים וכוחות החיים נמצאים אצל אבא חלקיה, ולא רק התפילה שלו הורידה גשמים אלא כל ההתנהלות , כל האכפתיות. אכפתיות מכל פרור של חיים מולידה חיים.
- אולי אם נהיה יותר מדויקים בזה, נזכה ליותר גשמים. החוויה הכי עמוקה שהמים לא יתבזבוזו . שנלכוד אותם. נאגור אותם בבורות ומאגרים. מים זה חיים. אך מה עם שאר כוחות החיים. מי שמזלזל בחיים כל השנה שלא יצפה לקבל פתאום חיים כשמיגע חורף. זהירות בשמירת החיים כל השנה מולידה גשמים בחורף. שנזכה.